

ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds Ret — udtalt nogen som helst Tilslutning til det Forslag, som her foreligger, aldeles ikke. Strengt taget er det jo overhovedet et Spørgsmaal, om det fortjener Betegnelsen et Forslag, man kan kalde det et Nummer, Nr. 27, det Nr., som det staar under her i Betænkningen; man kan ogsaa kalde det et Agitationsnummer eller et hvilket som helst andet Nummer, men et Forslag, dertil kræves ikke alene, at der stilles et Beløb til Raadighed, men der kræves ogsaa en Anvisning paa, hvorledes Pengene skulle bruges, en Anvisning paa Maaden, hvorpaa det skal føres igennem, og det er det, dette Forslag fuldstændig mangler. Det ærede Medlem vilde gøre gældende, at saadan gik det ret ofte til, naar der blev fremsat Forslag, og han fremhævede, at paa Finanslovforslaget stod opført et bestemt Beløb f. Eks. til Mergeltransport, der staar kun opført dette under to Linier, synes jeg, det ærede Medlem udtalte. Det ærede Medlem ved jo dog, at første Gang dette Spørgsmaal kom frem, var det ledsaget af en meget udførlig Motivering og Forklaring om, hvorledes det tænktes ført ud i Livet. Der er i de Aar, jeg har indtaget denne Plads, fremsat ikke saa faa Forslag, ny Forslag, paa Finansloven, men hver eneste Gang var et saadant Forslag ledsaget af en Forklaring, en Plan over, hvorledes det skal føres ud i Livet. Det er det, som fuldstændig mangler her, uden noget som helst Grundlag blev dette Forslag fremsat. Jeg siger derfor, at det er ikke noget Forslag, som er til at bygge noget paa; det er Skal uden nogen Kærne.

Det ærede Medlem vilde i Gaar gøre gældende overfor den ærede Ordfører, at det var et rent sagligt Forslag, *et rent sagligt Forslag*, sagde det ærede Medlem. Ja, naar det ærede Medlem siger det, maa man jo tage noget Hensyn til hans Udtalelser, men jeg tror ikke, han har helt Ret deri. Hans Udtalelser i Gaar vidnede dog ogsaa noget om, at det var saa som saa med Sagligheden, idet han fremhævede, at nu skulde det vise sig, at det var os, sagde det ærede Medlem, som vilde gøre noget for denne Sag, medens Ministeren og de, der stemte mod det ærede Medlems Forslag, ikke vilde gøre noget. Jeg tror, at det er saa som saa med Sagligheden i dette Forslag. Hvis det skulde deles, hvis man kunde dele det, tror jeg neppe, at man kunde skrive mere end 25 Øre paa Saglighedens Konto, medens de 29,999 Kr. 75 Øre maatte føres paa en anden Konto.

Nej, det ærede Medlems Udtalelser om, at det var de Herrer, der viste, at de vilde gøre noget, er et tilstrækkeligt Bevis for, hvad Formaalet er med det foreliggende Forslag. Her ere vi egentlig ved Hovedpunktet. Det er Hovedpunktet, at det ærede Medlem mener at kunne slaa fast, at han og hans Meningsfæller ere de eneste, der interessere sig for dette Spørgsmaal. Men det er dog maaske ikke af Vejen at gøre opmærksom paa, at førend baade jeg og det ærede Medlem nogen Sinde satte vore Ben i denne Sal, var der gjort ikke saa ganske lidt for at fremme Hedeopdyrkingen her i Landet. Det er maaske ikke af Vejen at erindre herom nu, da det ærede Medlem vil fremstille sig selv som den, der ene har Interesse for dette Spørgsmaal. Jeg turde maaske ogsaa gøre opmærksom paa, at i de Aar, jeg har staaet her paa denne Plads, er der ikke fremsat saa faa ny Forslag om forhøjede Bevillinger til Støtte og Fremme af denne Sag.

Ja, der kunde muligvis være andre af de Udtalelser, det ærede Medlem fremførte, som der kunde være Grund til at gøre nogle Bemærkninger til, men alting skal jo have en Ende, og Forhandlingerne om disse Ting skulle jo ogsaa bringes til Afslutning. Jeg skal da ikke udtale mig yderligere. Kun maa jeg i Anledning af, at det ærede Medlem nu gentagne Gange har rettet Angreb mod mig med Hensyn til Fordelingen af det Beløb, der er bevilget til Husmandsforeningerne, og gentagende har sagt, at jeg har forurettet de fynske Husmandsforeninger, sige til det ærede Medlem, at i Fjor angreb han mig, fordi jeg havde forurettet de sjællandske Husmandsforeninger. Jeg antager, at til næste Aar kommer Angrebet her til at lyde paa, at jeg har forurettet de jydsk Husmandsforeninger, og paa den Maade faa vi jo passende gaaet en hel Omgang, og det er vel egentlig ogsaa det, der er Hovedsagen.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) rettede i Gaar et Spørgsmaal til mig angaaende mine Udtalelser om det Forslag, der er fremsat om en forhøjet Bevilling til Rejser for Fiskere, og mente, at der var en Uoverensstemmelse mellem, hvad jeg udtalte den første Gang, og hvad jeg udtalte den anden Gang, jeg havde Ordet, idet jeg den første Gang havde sagt, at kun to Fiskere havde udtalt Ønske overfor mig om at faa forhøjet denne Bevilling, medens jeg sidst, da jeg havde Ordet, sagde, at ikke en eneste Fisker havde ud-